

Undersøgelseshandlinger, som ikke uden Skade for Sagen kunne opsættes.

§ 72.

Auditoren leder paa sit Ansvar Gangen i Undersøgelsen. Han fremsætter de fornødne Spørgsmaal til de Mødende, som skulle afhøres, nedskriver deres Svar i Protocolen, forelæser dem Forklaringerne og modtager deres Erklæring om, hvorvidt disse ere rigtigt tilførte, fører Protocol over de øvrige Forhandlinger, forsyner de Documenter, som fremlægges, med Paategning herom og med fortløbende Nummere, og har overhovedet under den nærmere Bestemmelse, som indeholdes i § 73, at bedømme, hvilke Undersøgelseshandlinger der skulle foretages og i hvilken Orden de bør følge paa hverandre, samt at iagttage, at de foregaae paa befaleet Maade.

§ 73.

Krigsforhørets Officerer og navnlig den ældste af dem have at vaage over, at de Mødende ikke tilsidefatte den Retten skyldige Agtelse. De skulle meddele Auditoren de Dplysninger, som han maatte ønske angaaende Gjenstande, henhørende til deres Sag, og staae tilligemed Auditoren til Ansvar for Protocolens Rigtighed, hvorfor de bør være opmærksomme saavel paa de Forklaringer, der afgives, som paa deres Dplæsning for de Afhørte.

Antager nogen af Krigsforhørets Officerer, at Auditoren ved Afhøringen har forbigaaet Noget, som kunde tjene til Sagens Dplysning, har misforstaaet eller ikke noiagtig tilført de afgivne Forklaringer, eller at iøvrigt noget kunde være at erindre ved Retsbehandlingen, bør han gjøre Auditoren opmærksom derpaa, men Grundringen bør altid fremsættes saaledes, at Rettens Værdighed ikke lider derved og at Afhøring eller anden Rettergangshandling ikke ubetimelig afbrydes, og bør ikke skee i Dverværelse af Personer, som derved kunne faae Vink, de mulig kunne benytte til Skade for Undersøgelsen.

Formene Krigsforhørets Officerer, at nogen vis Afhøring eller anden Rettergangshandling bør finde Sted, er det Auditorens Pligt at foretage samme, naar den angaaer Sagens Gjenstand, med mindre han antager, at den vil være til Skade for Sagen. Opstaaer Me-

ningsforskjel mellem Auditoren og nogen af Krigsforhørets Officerer, kan enhver af dem faae sine Bemærkninger tilførte Protocolen.

§ 74.

I en offentlig Straffesag lægges den givne Befaling om Undersøgelsen til Grund ved Sagens Behandling.

Fremkommer der under Sagen Formodning om, at Tiltalte har begaaet andre offentlige Forbrydelser, end i Befalingen ommeldes, eller at offentlige Forbrydelser, der staae i Forbindelse med den paatalte Sag, ere forøvede af Noget, som ei er sat under Tiltale, udstrækkes Undersøgelsen ogsaa til slige andre Forbrydelser, forsaavidt Dplysninger ellers kunne tabes; men herom afgives derefter Melding til vedkommende Befalingsmand.

§ 75.

Sagerne skulle ved de militære Retter fremmes med størst mulige Hurtighed.

I Behandlingen af de Straffesager, som efter offentlig Foranstaltning anlægges ved bemeldte Retter, følges de Forfrister, som med Hensyn til slige Sager gjælde for de borgerlige Domstole, forsaavidt ikke nærværende Rettergangsorden indeholder derfra afvigende Bestemmelser. I Medfør heraf bør ikke mindre noiagtigt undersøges enhver Omstændighed, der maatte tale for den Tiltaltes Uskyld eller kan tjene til Strafs Formildelse, end de Omstændigheder, der tale for hans Skyld eller afgive Grund til forholdet Straffesagens Anvendelse.

De Straffesager, som, uden at egne sig til offentlig Paatale, ifølge en privat Klagers Begjæring anlægges ved militær Ret, blive at behandle efter de Regler, som i de borgerlige Love ere foreskrevne med Hensyn til private Politisager, dog med de Indskrænkninger, der følge af denne Rettergangslovs Forfrister. Møde ved Sagsførere tilstedes i disse Sager ikkun for Parter, som boe over 4 Mile borte fra det Sted, hvor Retten holdes.

§ 76.

Brug af stemplet Papiir skal ikke være nødvendig ved de underordnede Krigsretter.

§ 77.

Er Sagen af den Veskaffenhed, at den kan forliges, da har Krigsforhøret ved sin Magling at søge at tilveiebringe Forlig.